COMISIA
EUROPEANĂ

Bruxelles, 26.10.2021
COM(2021) 669 final

2021/0349 (NLE)

Propunere de

DECIZIE A CONSILIULUI

privind poziția care urmează să fie luată în numele Uniunii Europene în cadrul Convenției privind protejarea mediului marin și a zonei de coastă a Mării Mediterane („Convenția de la Barcelona”) cu privire la adoptarea unei decizii de desemnare a Mării Mediterane, în ansamblul său, ca zonă de control al emisiilor de SOx în conformitate cu anexa VI la Convenția internațională pentru prevenirea poluării de către nave („Convenția MARPOL”)

EXPUNERE DE MOTIVE

1. OBIECTUL PROPUNERII

Prezenta propunere se referă la poziția care urmează să fie luată în numele Uniunii în cadrul celei de a 22-a reuniuni a părților contractante la Convenția privind protejarea mediului marin și a zonei de coastă a Mării Mediterane („Convenția de la Barcelona”) și la protocoalele la aceasta referitor la o decizie de a prezenta, în 2022, cu ocazia celei de a șaptezeci și opta (a 78-a) sesiuni a Comitetului pentru protecția mediului marin („MEPC 78”) al Organizației Maritime Internaționale („OMI”), o propunere de a desemna Marea Mediterană, în ansamblul său, ca zonă de control al emisiilor de SOx, precum și de a specifica data intrării în vigoare a obligațiilor aferente.

2. CONTEXTUL PROPUNERII

2.1. Convenția privind protecția Mării Mediterane împotriva poluării

Convenția de la Barcelona și cele șapte protocoale la aceasta, adoptate ca parte a Planului de acțiune pentru Mediterana, constituie principalul acord regional multilateral de mediu obligatoriu din punct de vedere juridic privind Marea Mediterană.

Convenția de la Barcelona urmărește să prevină, să reducă, să combată și să elimine poluarea din zona Mării Mediterane și să consolideze protecția sănătății umane și a mediului marin în zona respectivă, pentru a contribui la dezvoltarea durabilă a acestei zone.

Uniunea Europeană este parte la Convenția de la Barcelona (modificată)[1].

2.2. Reuniunea părților contractante la Convenția de la Barcelona și la protocoalele la aceasta

Reuniunea părților contractante la Convenția de la Barcelona și la protocoalele la aceasta reunește miniștri și înalți funcționari care reprezintă toate părțile contractante la Convenția de la Barcelona și la protocoalele la aceasta. Părțile contractante se vor reuni la Antalya, Turcia, în perioada 7-10 decembrie 2021.

În conformitate cu articolul 25 din Convenția de la Barcelona, Uniunea Europeană își exercită dreptul de vot cu un număr de voturi egal cu numărul statelor membre care sunt părți contractante la convenția respectivă și la unul sau mai multe protocoale la aceasta. UE nu își exercită dreptul de vot atunci când statele sale membre îl exercită pe al lor, și nici viceversa.

În conformitate cu articolul 43 din Regulamentul de procedură al reuniunii părților contractante la Convenția de la Barcelona și la protocoalele la aceasta, cu excepția cazului în care se prevede altfel în convenție, în protocoale sau în mandatul financiar, deciziile de fond, recomandările și rezoluțiile se adoptă cu o majoritate de două treimi din numărul părților contractante prezente și care votează.

2.3. Actul avut în vedere pentru cea de a 22-a reuniune a părților contractante la Convenția de la Barcelona și la protocoalele la aceasta

În conformitate cu articolul 6 din Convenția de la Barcelona, părțile contractante iau toate măsurile în conformitate cu dreptul internațional pentru a preveni, a reduce, a combate și, în cea mai mare măsură posibilă, a elimina poluarea din zona Mării Mediterane cauzată de deversările provenite de la nave, precum și pentru a asigura punerea în aplicare efectivă, în

[1] JO L 322, 14.12.1999, p. 32.

zona respectivă, a normelor privind controlul acestui tip de poluare, care sunt general recunoscute la nivel internațional.

În conformitate cu articolul 18 alineatul (1) punctul (vii) din Convenția de la Barcelona, reuniunea părților contractante la convenție poate lua în considerare și poate întreprinde orice acțiune care ar putea fi necesară pentru realizarea obiectivelor convenției și ale protocoalelor.

Instituirea unei zone de control al emisiilor de SOx ar îndeplini obiectivele menționate anterior prin introducerea unor cerințe speciale de reducere a emisiilor de poluanți atmosferici provenite de la nave în Marea Mediterană.

3. POZIȚIA CARE URMEAZĂ SĂ FIE LUATĂ ÎN NUMELE UNIUNII

Necesitatea protejării biodiversității și a ecosistemelor marine din Marea Mediterană, inclusiv în zonele maritime din afara jurisdicțiilor naționale, a fost recunoscută în repetate rânduri.

Emisiile de poluanți atmosferici provenite de la nave au efecte negative semnificative asupra sănătății umane, precum și asupra mediului. O modalitate de a combate provocarea pe care o reprezintă emisiile navelor este de a desemna, în conformitate cu anexa VI la Convenția internațională pentru prevenirea poluării de către nave („Convenția MARPOL”), Marea Mediterană ca zonă de control al emisiilor de SOx, în care vor fi puse în aplicare cerințe speciale pentru reducerea emisiilor navelor.

Având în vedere efectele obligatorii din punct de vedere juridic ale propunerii avute în vedere, este necesară o poziție a Uniunii. Dat fiind că propunerea este în concordanță cu ambiția Uniunii de a reduce poluarea și de a îmbunătăți protecția mediului, se propune ca Uniunea să sprijine adoptarea actului avut în vedere.

4. TEMEI JURIDIC

4.1. Temeiul juridic procedural

4.1.1. Principii

Articolul 218 alineatul (9) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE) prevede posibilitatea adoptării unor decizii de „stabilire a pozițiilor care trebuie adoptate în numele Uniunii în cadrul unui organism creat printr-un acord, în cazul în care acest organism trebuie să adopte acte cu efecte juridice, cu excepția actelor care modifică sau completează cadrul instituțional al acordului”.

Conceptul de „acte cu efecte juridice” include actele care au efecte juridice în temeiul normelor de drept internațional aplicabile organismului în cauză. Acesta include, de asemenea, instrumentele care nu au un caracter obligatoriu în temeiul dreptului internațional, dar care „au vocația de a influența în mod decisiv conținutul reglementării adoptate de legiuitorul Uniunii”[2].

4.1.2. Aplicarea la cazul de față

Reuniunea părților contractante la Convenția de la Barcelona și la protocoalele la aceasta este un organism creat printr-un acord, și anume Convenția de la Barcelona.

Actul avut în vedere va prezenta, în cadrul MEPC 78 al OMI, în 2022, o propunere de desemnare a Mării Mediterane ca zonă de control al emisiilor de SOx. Prin urmare, adoptarea sa constituie un act cu efecte juridice.

[2] Hotărârea Curții de Justiție din 7 octombrie 2014, Germania/Consiliul, C-399/12, ECLI:EU:C:2014:2258, punctele 61 – 64.

Actul avut în vedere nu completează și nu modifică cadrul instituțional al Convenției de la Barcelona și al protocoalelor la aceasta.

Prin urmare, temeiul juridic procedural al propunerii de decizie este articolul 218 alineatul (9) din TFUE.

4.2. Temeiul juridic material

4.2.1. Principii

Temeiul juridic material al unei decizii adoptate în temeiul articolului 218 alineatul (9) din TFUE depinde în primul rând de obiectivul și de conținutul actului avut în vedere cu privire la care o poziție este luată în numele Uniunii. În cazul în care actul avut în vedere urmărește două obiective sau include două elemente, iar unul dintre aceste obiective sau elemente poate fi identificat ca fiind obiectivul sau elementul principal, iar celălalt obiectiv sau element are mai degrabă un caracter accesoriu, decizia adoptată în temeiul articolului 218 alineatul (9) din TFUE trebuie să se întemeieze pe un singur temei juridic material, respectiv cel impus de obiectivul sau de elementul principal sau predominant.

4.2.2. Aplicarea la cazul de față

Obiectivul principal și conținutul actului avut în vedere se referă la protecția mediului.

Prin urmare, temeiul juridic material al deciziei propuse este articolul 192 alineatul (1) din TFUE.

4.3. Concluzie

Temeiul juridic al deciziei propuse trebuie să fie articolul 192 alineatul (1) din TFUE coroborat cu articolul 218 alineatul (9) din TFUE.

2021/0349 (NLE)

Propunere de

DECIZIE A CONSILIULUI

privind poziția care urmează să fie luată în numele Uniunii Europene în cadrul Convenției privind protejarea mediului marin și a zonei de coastă a Mării Mediterane („Convenția de la Barcelona”) cu privire la adoptarea unei decizii de desemnare a Mării Mediterane, în ansamblul său, ca zonă de control al emisiilor de SOx în conformitate cu anexa VI la Convenția internațională pentru prevenirea poluării de către nave („Convenția MARPOL”)

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 192 alineatul (1) din TFUE, coroborat cu articolul 218 alineatul (9),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

întrucât:

(1) Convenția modificată privind protecția Mării Mediterane împotriva poluării („Convenția de la Barcelona”) a fost încheiată de Uniune prin Decizia 1999/802/CE a Consiliului[3] și a intrat în vigoare la 9 iulie 2004.

(2) În temeiul articolului 18 alineatul (1) punctul (vii) din Convenția de la Barcelona, reuniunea părților contractante la Convenția de la Barcelona și la protocoalele la aceasta poate lua în considerare și poate întreprinde orice acțiune care ar putea fi necesară pentru realizarea obiectivelor convenției și ale protocoalelor. În conformitate cu articolul 43 din Regulamentul de procedură al respectivei reuniuni a părților contractante, cu excepția cazului în care se prevede altfel în convenție, în protocoale sau în mandatul financiar, deciziile de fond se iau cu o majoritate de două treimi din numărul părților contractante prezente și care votează.

(3) În cadrul celei de a 22-a reuniuni a lor, care va avea loc în perioada 7-10 decembrie 2021, părțile contractante la Convenția de la Barcelona și la protocoalele la aceasta urmează să adopte o decizie privind prezentarea unei propuneri în 2022, în cadrul celei de a șaptezeci și opta (a 78-a) sesiuni a Comitetului pentru protecția mediului marin („MEPC 78”) al Organizației Maritime Internaționale („OMI”). Propunerea respectivă vizează desemnarea Mării Mediterane, în ansamblul său, ca zonă de control al emisiilor de SOx și va specifica data intrării sale în vigoare.

(4) Este necesar să se stabilească poziția care urmează să fie luată în numele Uniunii în cadrul reuniunii părților contractante la Convenția de la Barcelona și la protocoalele la aceasta, întrucât decizia avută în vedere va prezenta, în cadrul MEPC 78 al OMI, în numele unei organizații la care Uniunea este parte, o propunere de desemnare a Mării Mediterane, în ansamblul său, ca zonă de control al emisiilor de SOx și, prin urmare, adoptarea acesteia constituie un act cu efecte juridice.

[3] JO L 322, 14.12.1999, p. 32.

(5) Întrucât scopul deciziei avute în vedere este de a conduce la actualizarea cerințelor privind protecția Mării Mediterane, în conformitate cu ambiția Uniunii de a reduce poluarea mediului marin și de a proteja sănătatea umană, se propune ca Uniunea să sprijine adoptarea deciziei.

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Poziția care urmează să fie luată în numele Uniunii în cadrul celei de a 22-a reuniuni a părților contractante la Convenția de la Barcelona și la protocoalele la aceasta este de a sprijini adoptarea deciziei de a prezenta, cu ocazia celei de a șaptezeci și opta (a 78-a) sesiuni a Comitetului pentru protecția mediului marin (MEPC 78) al Organizației Maritime Internaționale („OMI”), o propunere prin care Marea Mediterană, în ansamblul său, să fie desemnată ca zonă de control al emisiilor de SOx și în care să se precizeze data intrării în vigoare a deciziei respective.

Articolul 2

Prezenta decizie se adresează Comisiei.

Adoptată la Bruxelles,

Pentru Consiliu,
Președintele